

Послѣ петнайсетъ годишно-то ученіе, стараніе и издирваніе, той оставя Атинѣ и дрѹгарѣ си Григоріа, та отива въ Египетѣ. Тамъ той сѣ намира съ нѣкого си Архымандрита Порфиріа, та испроси отъ него свѣщенны книги, отъ кои-то желаше да наѹчи Божественны-тѣ правила на Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ. Като присѣда тамъ еднѣ годинѣ, наслаждаванъ отъ Божественны-тѣ словеса на свѣто писаніе, поема истинскѣ-тѣ вѣрѣ, испроси благословеніе и отиде въ Ерѣсалимъ да види свѣты-тѣ мѣста и чюдеса-та, дѣто сѣ ставали тѣтѣкѣ. Послѣ сѣ заврѣща оттамъ, пакъ въ Атинѣ, начинава да сѣ припира съ миозина отъ философы-тѣ за вѣрѣ-тѣ и заедно съ това показваше пѣтъ на спасеніе-то, като привождаше и докарваше братіа-та си въ истинскѣ-тѣ вѣрѣ. Най голѣмо желаніе имаше той, да намѣри учителя си Еввѣла, за да покаже и немѹ истинныя пѣтъ (такъвъ даръ искаше да мѹ въздаде за неговы-тѣ трѹдове, дѣто го е учили), и като обѣде всичкы-тѣ училища, намѣри го отвѣхъ града, дѣто сѣ разговараше съ дрѹгы философы, кои-то сѣ пы-